

Нові (старі) обличчя влади, народжені жовтнем

«Високий Замок» пробує познайомити вас з тими, кого ви ж і обрали

Самбір. Юрій Гамар

Нічого нового, нічого цікавого... На посаду міського голови об'єднаної громади претендувало дев'ять осіб. Десятий, нагадаємо, хірург Степан Скірин, завчасу зняв себе у користь Тараса Копиляка, вважаючи його достойнішим.

Ми ж переконані, що така «відставка» дещо поплутала політичний преферанс, оскільки пан доктор, загалом шанований чоловік, мав шанс, якщо не перемогти, то бодай отаборитися у першій п'ятірці лідерів. Проте, його підтримка колишнього мера пана Копиляка виявилася напрочуд невдалою. Тарас Васильович, навіть якщо й доплюсував голоси пана Скірина, все одно програв би. Не важко було здогадатися у часі перегонів, що у Юрія Гамара - діючого мера, свій стабільний електорат і, враховуючи зроблене, він впевнено може претендувати на перемогу. Зрештою, несподіванкою стало не те, що він переміг, а те, що його найближчий переслідувач - Тарас Копиляк, відстав від лідера на 2600 голосів. Як казав незабутній Штірліц у відомому з давніх часів серіалі, «а цього передбачити не міг ніхто»... Як нам видається, Тарас Васильович у часі дискусій та дебатів більше критикував Юрія Гамара, ніж презентував себе. Мабуть, електорату це не дуже сподобалося і він показав йому «червону картку».

Старий Самбір.

Ігор Трухим

Чесно сказати, ми пророкували перемогу на звання голови ОТГ голові райради Тетяні

Терлецькій. Не тому, що вона жінка, не тому, що у нас до неї немало багаторічних симпатій, а тому, що вона, вважаєте, усе свідоме життя при владі, знає ходи-виходи, вміє йти на компроміс, вміє працювати у сучасних умовах, зрештою, керувала районом і всі сільради довкруг її добре знають. Щойно сказаним ми ніяк не хотіли применшити значущість міського голови Старого Самбора Ігоря Трухима, який балотувався на нову посаду і переміг. Може переміг тому, що зумів підмарафетити райцентр і цим сподобатися селянам більше, ніж пані Терлецькі з її ініціативами щодо втілення проєктів та мікропроєктів? А може мешканці райцентру отаборилися проти селян і задумали: якщо вже ставити до влади, то свого... Зрештою, мусимо чесно зізнатися, що поразка Тетяни Іванівни стала для нас несподіванкою, як і перемога Ігоря Станіславовича. Не виключено, що команда пана Трухима, а це, зокрема, впливові у минулому Володимир Цегенько, Марян Яворський, виявилася сильнішою...

Новий Калинів.

Богдан Юзвяк

Богдана Юзвяка - тамтешнього мера, можна сказати, поважають усі, а не люблять хіба перед виборами. Неодмінно знаходяться традиційні критики, які, проте, розуміють, що усунути його з посади не так просто. Він був першим мером наймолодшого в Україні міста Новий Калинів, він із звичайного військового поселення зробив чудове містечко, у якому комфортно жити, розвиває інфраструктуру і місцеві обивателі, на відміну від критиків, це бачать і щоразу віддають йому більшість своїх голосів. Так сталося і в неділю. Місцеві аналітики прогнозували, що цього разу йому буде непросто. «Намалювалися» серйозні конкуренти. Наприклад, Світлана Несторяк, яка очолювала Бабинську ОТГ, мала шанс брати голоси у бабинській окрузі і далі. Микола Матяшовський - молодий, перспективний лісівник, брав симпатії виборців скрізь і по трішки. Але традиційне ставлення до пана Юзвяка перемогло і він знову очолюватиме громаду, яка складатиметься з колишніх Новокалинівської, Бабинської та Дублянської ОТГ. Перед виборами подейкували, що коли б на цю посаду балотувався голова бюджетної комісії області Олег Домчак - дублянський родака, то шанси Богдана Осиповича були б меншими. Олег Іванович, як нам видається, обрав інший шлях - він балотувався в обласні депутати і підтримував гарні стосунки з Богданом Юзвязом та самбір'янином Тарасом Копиляком.

Рудки.

Іван Лозинський

Об'єднана територіальна громада серйозно зросла у масштабах, приєднавши до себе кілька громад і сільрад. Громаду попередніх розмірів очолював Іван Лозинський - людина з числа команди Ярослава Дубневича... І ще одного поважного чоловіка. Тамтешні мешканці знають, що куратором цієї округи був і залишається депутат обласної ради, підприємець Володимир Шведа. Його ще називають «хресним батьком» Івана Лозинського... Таке своєрідне поєднання, загалом успішна праця на громаду допомогли Івану Михайловичу знову перемогти на виборах у неділю. Традиційно опонував йому Іван Пиртик - не менш відома на цих теренах особа. Очолює Рудківську сільгосптехніку, дуже активний депутат міської ради, який бачить чи не усі гріхи у роботі пана Лозинського, а ще, як ми розуміємо, фаховий юрист. Однак цього для громади Рудківщини виявилось явно замало - Івана Пиртика на виборах голови відправили ще трохи підучитися - ну, скажемо так, до наступних виборів. Опоненту доведеться ще п'ять років бути непримиренним критиком Івана Лозинського. Мати поруч вічного опонента – це чудово, не дає часу і шансів для розслаблення.

Бісковичі.

Михайло Яремко

Ще на старті було зрозумілим, хто вийде у фаворити перегонів. Це єдиний регіон, де сміливо (бо у всіх інших ОТГ вибір приховували) заявили про підтримку голови Воютицької сільради Михайла Яремка, який і переміг. Про нього відразу заговорили прості люди і це було показником. Поруч з ним висунулися на посаду і інші впливові особистості, зокрема, голова Волебаранецької ОТГ Григорій Чухрай. Обидва мужньо йшли до фінішу, хоча, як відомо, це люди з одного політичного середовища і товариства нардепа Ярослава Дубневича. Якщо помиляємося, то ви вже нас підправте, але було

Нові (старі) обличчя влади, народжені жовтнем

Написав Administrator2

П'ятниця, 30 жовтня 2020, 19:47 -

відчуття, що і названі, і не названі претенденти мали в серйозних опонентах одного Андрія Бобака - діючого заступника голови районної ради, мешканця Біскович.

Ралівка.

Любов Ковалик

Унікальна ситуація! Там, крім інших, на посаду голови ОТГ претендували Степан Мількович - голова Кульчиць, Василь Янів - голова Чукви, Анатолій Затварський - колишній голова Монастирця і голова з Вільшаника Любов Ковалик. Таке враження, що колеги мали поборювати один одного, спираючись на власний електорат. Перемогу здобула Любов Ковалик. Взагалі, дуже цікава людина. Багато років при владі, виробила власний стиль керівництва. Її, як кажуть, всюди повно, зрештою, вона домоглася того, що ввірені їй села стали дуже привабливими. Це оцінили мешканці об'єднаної тепер громади. З одного села нам зателефонували після зустрічі з нею як кандидатом на голову і повідомили: «О, це така баба, що всім хлопам фори дасть». Перепрошуємо, пані голово, за фамільярність, але думка народу - то святе.

Доброміль.

Петро Куляс

Багато казати не будемо. Тут переміг голова Новомиської ОТГ Петро Куляс. Ті прогнози, які виставляли на оглядини тамтешні мешканці, збулися. Пан Петро не зле зарекомендував себе на попередній посаді, здобув авторитет та багато друзів. Такий знаєте, простий у спілкуванні, але дуже впевнений у справах розвитку своїх сіл. Нам

Нові (старі) обличчя влади, народжені жовтнем

Написав Administrator2

П'ятниця, 30 жовтня 2020, 19:47 -

поталанило бути не так давно на Святі урожаю у Новому місті і поспілкуватися з тамтешніми вїттами. Що цікаво, вони робили ставку на Петра Петровича, вважаючи, що вони, селяни, мають право керувати в ОТГ, а не представник маленького Добромиля. Ну, такий собі містечковий патріотизм, чи то пак, змагання за лідерство. Хоча, треба відверто сказати: якби смерть не спіткала колишнього мера Добромиля Юрія Петрика, то шанси перемогти будь-кому іншому були б мінімальними.

Хирів.

Мирослава Королук

Мирослава Королук - сільський голова Слохинь, на вибори у Хирівську ОТГ йшла як самовисуванець, хоча знаємо, що немало партій підставляли їй плече. Це позитивний момент, бо будь-кого будь-яка партія підтримувати не захоче. Нам розповіли, що пані Мирослава була активним борцем за те, щоб сусідній Хирів не возив сміття у її Слохині, хоча розуміла певну безвихідь. І бачите, як стається: тепер власне їй доведеться вирішувати давню хирівську проблему. Але у спільній ОТГ це, мабуть, буде простіше... Коли народ робив ставки на вибори, то попри усі «за» чи «проти», все ж віддавав перевагу багаторічному мерові Івану Голубцю. Це, здавалося б, той дивний випадок, коли до свого проводиря є немало критичних запитань, але його щоразу обирають, аби відповідав на ці запитання. Жовтень-2020 вніс корективу у цю «формулу» і тепер розгрібати проблеми великої території люди довірили іншій. У нашій сьогоднішній галереї пані Мирослава - друга жінка. Регіон зберіг гендерну політику, залишимо час для порівнянь: хто вправніший на керівній посаді? Чоловіки чи все ж представниці прекрасної половини людства.

Стрілки.

Микола Дрозд

Це окрема тема. У перспективному плані «нарізки» попервах цієї громади не значилося. В області вважали, що вона неперспективна. Потім було багато нарад, у тому числі й у Львові. Активісти доводили, що вони можуть бути перспективними і будуть. Наша газета їх у цьому підтримувала, бо компактна гірська округа Старосамбірщини має шанс на життя, хоча цей шанс треба виборювати. Дай Боже, щоб так не було, але маємо підозру, що з усіх ОТГ, в Стрілках буде найважче здобувати статки бюджету і ставати спроможними. Ми вкотре нагадуємо активістам, які відстоювали власний «суверенітет», що одна справа - відстояти, а зовсім інша - взяти на себе відповідальність за майбутнє. З «майбутнім» громада визначила у неділю - обрали у лідери Миколу Дрозда. Чоловік в політиці новий - а може й добре, бо нічим не заплямлений і ні з ким не пов'язаний. Кажуть, має твердий характер, має власну точку зору і цілеспрямований. Риси достойні переможця. Зрештою, пан Микола не мав дуже сильних конкурентів у цій окрузі... Нам молодий чоловік ще не на стільки відомий, на скільки відомий його батько - Микола Дрозд, який свого часу керував Старосамбірською газовою конторою. Якщо добрі задатки лідера передав синові, то має бути все добре.

Роман ІВАНЧУК.